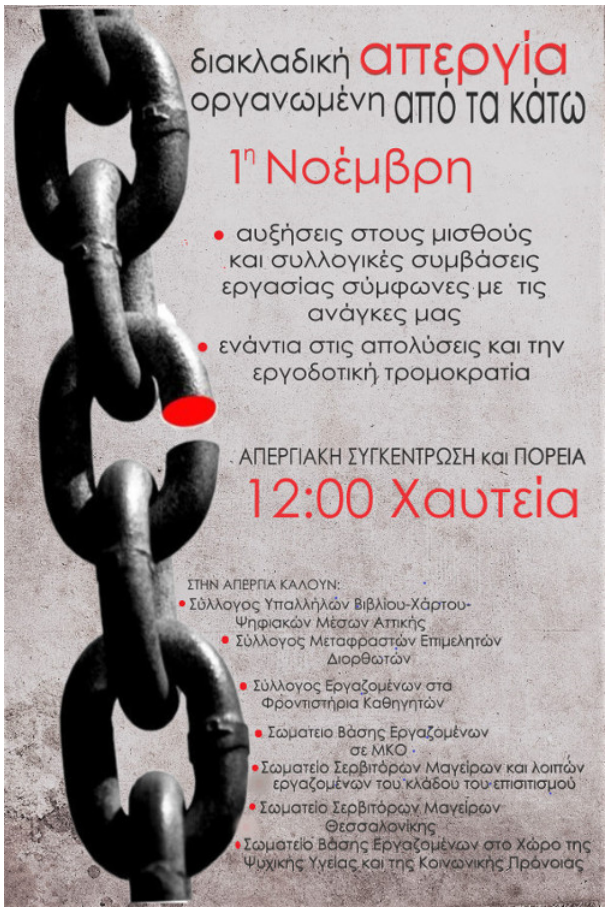

Η κατάσταση που έχει διαμορφωθεί πλέον στον κλάδο των φροντιστηρίων είναι πολύ σκληρή, ιδιαίτερα μετά την κατάργηση της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, που κατοχύρωνε στοιχειώδη δικαιώματα των εργαζομένων του κλάδου, ρύθμιζε τους όρους εργασίας και όριζε το κατώτατο ωρομίσθιο για τους/ις νέους/ες χωρίς προϋπηρεσία στα 13,37 ευρώ μεικτά. Σήμερα, τα ωρομίσθια έχουν μειωθεί δραματικά, σε πολλά φροντιστήρια δε δίνονται δώρα, συχνά επιβάλλεται υπασφάλιση, ακόμη και μαύρη εργασία, καταστρατηγείται το 45λεπτο. Οι ατομικές συμβάσεις ορισμένου χρόνου εξακολουθούν να θέτουν τον/την εργαζόμενο/η υπό συνεχή ομηρία. Οι εργοδότες του κλάδου, υπό την καθοδήγηση και τη στήριξη των εργοδοτικών ενώσεων ΟΕΦΕ και ΣΕΦΑ, πρωτοστάτησαν όλα τα χρόνια της κρίσης στην καταστρατήγηση των δικαιωμάτων μας, εκμεταλλεύτηκαν την αντεργατική μνημονιακή νομοθεσία για να πλουτίσουν σε βάρος μας, προσπάθησαν με κάθε τρόπο να εξουδετερώσουν οποιαδήποτε εργατική εστία αντίστασης, προχωρώντας σε εκδικητικές απολύσεις εργαζομένων, χτυπώντας το σωματείο. Έχει έρθει η ώρα να μπει ένα τέλος στην κατάσταση ασυδοσίας που επικρατεί στον κλάδο. Οι εργαζόμενοι/ες στα φροντιστήρια έχουμε δικαίωμα στην πλήρη ασφάλιση και σε μισθό που να αντιστοιχεί στην αξία της δουλειάς μας, σε όρους εργασίας που θα μας προστατεύουν και δεν θα μας καθιστούν έρμαια των ορέξεων των εργοδοτών. Σήμερα, ήρθε η ώρα να δωθεί τέλος στις ατομικές συμβάσεις δουλοπαροικίας, στην εργοδοτική αυθαιρεσία. Είναι η στιγμή να ανασυντάξουμε τις δυνάμεις μας, να αντεπιτεθούμε και να επιβάλουμε στους εργοδότες του κλάδου Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες μας. Οι εξαγγελίες της κυβέρνησης περί επαναφοράς των συλλογικών διαπραγματεύσεων είναι κάλπικες και δεν μας ξεγελούν. Μιλάνε για συλλογικές συμβάσεις που, με το θεσμικό πλαίσιο που έχει διαμορφωθεί, είναι δώρο στα χέρια των εργοδοτών και έρχονται για να επικυρώσουν τις βλαπτικές μεταβολές που έχουμε υποστεί με τα μνημόνια. Σήμερα, ο μόνος πραγματικά νικηφόρος δρόμος για τις εργατικές διεκδικήσεις είναι αυτός των μαζικών ταξικών εργατικών σωματείων που θα δίνουν τη μάχη

με τις εργοδοσίες και θα τις εξαναγκάζουν να ικανοποιούν τα δίκαια αιτήματά μας. Γι΄αυτό, σήμερα, παλεύουμε για τη συγκρότηση ενός μαζικού, ενωτικού και μαχητικού συνδικάτου σε όλο τον κλάδο της ιδιωτικής εκπαίδευσης, που θα συνενώνει τις φωνές, τις δυνάμεις και τις διεκδικήσεις όλων των εργαζομένων με κοινά προβλήματα και που, από καλύτερες θέσεις θα μπορεί να δώσει τις μάχες της εποχής μας.

Τους τελευταίους μήνες μέσα από Γενικές Συνελεύσεις, κοινές συσκέψεις και εργατοδημοκρατικό συντονισμό, ο ΣΕΦΚ μαζί με πρωτοβάθμια κλαδικά και επιχειρησιακά σωματεία αποφασίσαμε να προκηρύξουμε ΑΠΕΡΓΙΑ στους κλάδους και τις επιχειρήσεις που εκπροσωπούμε την 1η Νοεμβρίου 2018.

Για να χαλάσουμε τα σχέδια της κυβέρνησης και της δήθεν αντιπολίτευσης που οργανώνουν μαζί με ΣΕΒ, εργοδοσίες και Ε.Ε να επιβάλλουν την νέα μεταμνημονιακή κοινωνική συναίνεση που μονιμοποιεί την φτωχοποίησή μας. Για να σπάσουμε το «σιωπητήριο» που έχει επιβάλει ο απροκάλυπτος πλέον κρατικός/εργοδοτικός συνδικαλισμός των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, ΟΙΕΛΕ του κοινωνικού εταιρισμού και της υποταγής των εργαζομένων στις επιταγές του κεφαλαίου, όπως αυτό εκφράστηκε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο στις 30 του Μάη με την πανεθνική ημέρα δράσης με τα αφεντικά. Για να πάρουμε πίσω όσα μας έκλεψαν, μισθούς και δικαιώματα, στα εννιά χρόνια των μνημονίων. Για να επιβάλουμε εμείς, με τα Σωματεία μας, Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας στην βάση των σύγχρονων αναγκών μας.

ΟΛΟΙ/ΟΛΕΣ ΣΤΗ ΔΙΑΚΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ ΤΗΝ 1Η ΝΟΕΜΒΡΗ

Γιατί οι απεργίες πιέζουν τα αφεντικά και επηρεάζουν τον κόσμο της εργασίας.

Γιατί έτσι οι εργοδότες θυμούνται ότι το κέρδος τους εξαρτάται από τη δική μας εργασία και οι εργαζόμενοι θυμούνται πόσο μεγάλη είναι η δύναμή τους. Γιατί οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες του κλάδου μας, εάν οργανωθούμε και παλέψουμε συντονισμένα, μπορούμε να παραλύσουμε την εύρυθμη λειτουργία των φροντιστηρίων και να εξαναγκάσουμε τις εργοδοτικές ενώσεις να υπογράψουν Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που να καλύπτει τις ανάγκες μας. Να βγούμε ξανά στο δρόμο, να ανασυγκροτηθούμε, να μετρήσουμε τις δυνάμεις μας, να οργανώσουμε την αντεπίθεσή μας. Να στείλουμε μήνυμα μάχης και ελπίδας στους εργαζομένους ότι τα πράγματα μπορούν και πρέπει να αλλάξουν.

Γιατί μαζί με τα σωματεία των άλλων κλάδων η δύναμη μας μεγαλώνει.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε είναι κοινά, ανεξάρτητα από τη μορφή της εργασίας. Γι' αυτό είναι συλλογικές οι απαντήσεις και οι διεκδικήσεις μας. Δεν είμαστε συντεχνία, είμαστε κομμάτι του εργατικού κινήματος και γι' αυτό αντιλαμβανόμαστε τα προβλήματα των συναδέλφων σε άλλους κλάδους, είμαστε αλληλέγγυοι σε όλους τους ταξικούς αγώνες και παλεύουμε όλοι/ες μαζί ενάντια σε εργοδοσίες και κυβερνήσεις. Συντονιζόμαστε με άλλα πρωτοβάθμια σωματεία και παίρνουμε την κατάσταση στα χέρια μας.

Γιατί είναι μια απεργία δικιά μας, οργανωμένη από τη βάση των σωματείων.

Δεν έχουμε να κερδίσουμε τίποτα από τον κρατικό εργοδοτικό συνδικαλισμό των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ- ΟΙΕΛΕ. Γι' αυτό οργανώνουμε με αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες και συντονισμό την απεργιακή κινητοποίηση. Η απεργία της 1ης Νοέμβρη αποτελεί μια διαφορετική απεργία, στην οποία ο αγώνας έρχεται στα χέρια των εργαζομένων. Μια απεργία που δεν γίνεται για να «βγει η υποχρέωση» του φθινοπώρου ούτε για να αντληθεί πολιτική υπεραξία. Είναι μια απεργία που προετοιμάζεται ουσιαστικά από τα κάτω εδώ και τρεις μήνες, που σκοπό έχει να μην είναι απλώς μια τουφεκιά στον αέρα, αλλά σε αυτήν να συμμετέχει κάθε εργαζόμενος/η του κλάδου, και να αποτελέσει αφετηρία για πιο μαζικούς, ταξικούς και νικηφόρους αγώνες.

Την 1η Νοέμβρη απεργούμε και παλεύουμε για:

• Αυξήσεις στους μισθούς με βάση τις ανάγκες μας.
• Κατάργηση της μισθολογικής διάκρισης εις βάρος των νέων σε ηλικία εργαζομένων (υποκατώτατος μισθός για κάτω των 25 ετών).
• Κατάργηση της νομοθετικής ρύθμισης που επιτρέπει ορισμό του κατώτατου μισθού με κρατική παρέμβαση.
• Συλλογικές διαπραγματεύσεις και ισχυρές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.
• Επαναφορά των μισθών-ημερομισθίων-ωρομισθίων στα επίπεδα που προέβλεπαν οι ΣΣΕ (Εθνική Γενική, κλαδικές, επιχειρησιακές) πριν τη μνημονιακή λαίλαπα, ώστε αυτά τα επίπεδα να αποτελέσουν βάση για διαπραγματεύσεις για μισθολογικές αυξήσεις.
• Κατάργηση των μνημονιακών νόμων που υπονομεύουν την προσφυγή των σωματείων στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας (ΟΜΕΔ).
• Επεκτασιμότητα των συλλογικών συμβάσεων. Κανένας εργαζόμενος χωρίς συλλογική σύμβαση.
• Μείωση του χρόνου εργασίας χωρίς μείωση μισθού.
• Συλλογική Σύμβαση Εργασίας στον κλάδο της ιδιωτικής εκπαίδευσης που θα κατοχυρώνει αξιοπρεπείς μισθούς και συνθήκες εργασίας και θα υποχρεώνει όλους τους εργοδότες στην τήρησή της.

• *Συμβάσεις αορίστου χρόνου για τη διασφάλιση σταθερών εργασιακών σχέσεων.*
• *Να σταματήσουν οι εκδικητικές απολύσεις εργαζομένων που παλεύουν για εργασία με αξιοπρέπεια.*

Την 1η Νοέμβρη συμμετέχουμε όλοι/ όλες στην απεργία και στην απεργιακή συγκέντρωση και πορεία του ΣΕΦΚ και των υπόλοιπων σωματείων. Συγκέντρωση στις 12:00 στα Χαυτεία.

Όλοι/ όλες στην κινητοποίηση του ΣΕΦΚ στα γραφεία της εργοδοτικής ένωσης ΣΕΦΑ. Προσυγκέντρωση στις 11:00 στο Πνευματικό Κέντρο. Να δώσουμε ένα αποφασιστικό μήνυμα στους εργοδότες.